

fra regeringspartierne og forligspartierne aftalte, at inden fordelingen af velfærdspuljen til almindelige borgere og foreninger fandt sted, skulle ordførernes valgkredse have positiv særbehandling via midler og særlig hjælp til ansøgninger?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Her må jeg glæde hr. Torben Hansen med et meget kort svar: Nej, det er det ikke udtryk for.

Torben Hansen (S):

Det svar rejser helt naturligt det næste spørgsmål: Det er så, hvad ministeren siger, men er det kutyme ved de øvrige forlig, som regeringen med miljøministeren i spidsen har indgået med de samme partier eksempelvis omkring vandmiljøplan, pesticidplan, skovlov og naturbeskyttelseslov, at man har sådan en eller anden sukkerskål, som man hver især, forligspartierne, de politisk gode venner i kammerateriets tjeneste, alle sammen kan stikke hånden i, så valgkredse bliver glade?

Kl. 15.00

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Også her kan jeg glæde hr. Torben Hansen med et lige så klart svar: Nej, det er det naturligvis ikke.

Bortset fra det så kan det være svært at se det der malende billede med sukkerskålen kombineret med en pesticidhandlingsplan. Det står mig ikke helt klart, hvordan det skulle kunne lade sig gøre, men jeg kan altså også berolige hr. Torben Hansen med, at det ikke er tilfældet.

Torben Hansen (S):

Det stod i hvert fald heller ikke den tidligere miljøminister helt klart, hvordan det pågæede kunne lade sig gøre. Han sagde bl.a. den 8. oktober 2003 her i Folketingssalen: »Der er ikke fugls føde på den her sag«.

Det korte af det lange er, at vi har kunnet se, at det har pågået, i denne her rigsrevisionsberetning. Så alt andet lige må vi jo konkludere, at selv om det kan være, at fantasien ikke rækker til, at der er en sukkerskål på de her områder – den rakte heller ikke til, at der var en sukkerskål på det her område, men det var der åbenbart – så kan man i hvert fald sige, at alle muligheder jo stadig væk lades åbne. Men jeg tager selvfølgelig miljøministerens udtalelse som udtryk for, at denne her fælles sukkerskål, der var sidste år, var en engangsforeteelse, som ikke vil komme igen.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Det sidste tror jeg faktisk var klogt af hr. Torben Hansen, for hvis Socialdemokratiet vil gøre sig håb om nogen sinde igen sådan eventuelt at indtage ministerposter og sådan noget, så er det nu nok meget klogt ikke sådan i al almindelighed at lægge hele systemet for had og mistænkeliggøre samtlige embedsmænd i ministerierne.

Torben Hansen (S):

Så føler jeg mig kaldet til at citere fra Rigsrevisionens beretning. Jeg har ikke på noget som helst tidspunkt sagt, at embedsmændene var involveret i det her. Jeg vil gerne citere, hvad der står i Rigsrevisionens beretning side 7:

»Ministerne og miljøordførerne fra regeringspartierne og forligspartierne blev på den baggrund enige om, at Miljøministeriet, endnu inden den egentlige fordeling af puljen fandt sted, skulle kontakte ordførerne for at blive orienteret om deres særlige prioriteringer.«

Jeg kan kun læse det sådan, og heldigvis for det, at denne her idé med sukkerskålen altså ikke er en, der er født på embedsmandsplan – og det synes jeg vi alle sammen herinde skal være meget glade for – men er en, der er født blandt miljøministeren og forligspartiernes ordførere. Sådan kan man kun læse Rigsrevisionens beretning.

Derfor håber jeg meget, at der ikke kommer til at stå det billede tilbage, som miljøministeren åbenbart forsøger at sætte nu, at vi er ude efter embedsmændene – tværtimod. De, der har lavet sukkerskålen, er ministeren og forligspartiernes ordførere. Det står klart og tydeligt i Rigsrevisionens beretning.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Så let kan hr. Torben Hansen nu ikke komme ud af det, for sidste halvdel er rigtig nok, men det er jo også rigtig, at man siger, at problemet har været mangel på gennemsuelighed, åbenhed og ligebehandling, og for så vidt angår de anklager, adresserer Rigsrevisionen det jo til Miljøministeriet.

Det er derfor, jeg siger, at når hr. Torben Hansen i sit forrige spørgsmål ligesom antyder, at i et hvilket som helst forlig er der nok også mangel på gennemsuelighed, åbenhed og ligebehandling, så må jeg bare sige, at sådan er det naturligvis ikke. Det er jo lidt overflødigt at sige det – og det er igen dér, drilleriet kommer ind – for det ved jeg jo godt at hr. Torben Hansen udmærket godt ved.